



גליון מס' 93 כסלו תשע"ח דצמבר 2017

חג החנוכה הוא חג של בית שני – ניצחון המכבים לחירות ארצם ועמם.
התשועה היא תשעה אלוהית.
והביטוי לכך הוא בתפילת על הנסים ועל הנפלאות, אשר חוללו המכבים,
הנאמרת בכל שמונת ימי החג בעת הדלקת הנרות.
כשחזרו הציונים לארץ הם קבעו חג זה, כחג תשועת האדם.
זאב בשירו אנו נושאים לפידיים הוא הביטוי המובהק של תפישה זו. ואיך הגענו
לאור? בסלע חצבנו עד דם ויהי אור!
מי ייתן ויתווספו מעיינות האור הגנוזים בביתנו.
יהודית אפרתי.

78 שנים לכפר מנחם 6.12.2017 – 6.12.1939

כמה טוב היה אז, כשהכל היה פשוט. שהייתה דרך אחת נכונה לבחור בה,
וכשקובייה אחת במגדל התפרקה – הכל קרס. היום יש המון אפשרויות, וגם
ילד בגן טרום חובה צריך להתחיל להבין את העולם המורכב, שלא לדבר עלינו,
המבוגרים. הדברים מטושטשים, כי כבר אין שני צדדים מובהקים, הצד הזה
לצד שמנגד, ועודף האפשרויות מערער.

קרני אלדד.



"הכפר"

"הכפר" היה משחק של כל ילדי הקיבוץ והוא נמשך לבטח יותר משנה.

זה התחיל במשחק של "שוטרים וגנבים" שבו שיחקנו ב"הקמה" (שהיא שעת אחרי הצהריים שבה קמנו ממנוחת הצהריים, והיינו אמורים ללכת לחדרי ההורים).

המשחק התנהל במרכז הקיבוץ על יד המועדון של היום, שהיה הבית הראשון בכפר מנחם, והוא נבנה כבית הילדים (ורק לאחר שסיימו את בנייתו, הובאו הילדים מהדר לכפר מנחם).

אינני זוכרת כיצד זה התגלגל, אבל עם הזמן התחלנו ל"בנות" בתים שסומנו בארגזים ופחים; כך נוצרו "משפחות", שהגדולים מביננו היו ההורים והצעירים היו הילדים. המקום הראשון בו פעל "הכפר" היה האמפיתיאטרון. נוצרו גם מוסדות כמו "גן ילדים", "חנויות", "מסעדה" ועוד. באותה תקופה כמעט שלא הגענו לחדרי ההורים וכל הזמן שהינו "בכפר".

אני זוכרת שבאחת הפעמים טיגנתי צ'יפס בשמן מכוונות ואחד הילדים חלה בצהבת.

כאשר אוסף הגרוטאות הפריע לחברי הקיבוץ, סילקו אותנו משם, ועברנו לגבעה הצפונית לאמפיתיאטרון. על גבעה זו נשארו משטחי בטון עגולים שהיו קודם רצפות האוהלים שבהם גרו חברי קיבוץ. בעת ההיא לא היה על הגבעה הזו שום מבנה אחר. בשלב מסוים סולקנו גם משם, ועברנו לאזור שהיה הגבול המערבי של הקיבוץ, ושם הייתה הגדר של הקיבוץ. יותר מאוחר נבנו שם הצריפים השבדיים והפיניים. (היום זהו השטח אשר נמצאים בו המבנים שגרים בהם האחים שלי, אהרון ושלמה).

בשלב הזה הצטרף למשחק מיטק, המורה המיתולוגי של "קבוצת סלע", והוא הפך אותו לנושא לימודי; עכשיו כבר בנינו סוכות ממש וסביבן שתלנו פרחים. היה לנו גם כסף שהודפס על ידי מיטק, הכסף היה דומה לכסף שהיה בשימוש באותה עת. גרעין היה מיל, שיבולת הייתה גרוש ואלומה הייתה לירה. היה ל"כפר" עיתון שנחום שור כתב ביד, בכתב דפוס. אני זוכרת שהשורות היו כתובות באלכסון כלפי מטה. באמצעות הכסף מיטק לימד אותנו גם חשבון. עדות לכך ש"הכפר" החזיק תקופה ארוכה היא העובדה שאני זוכרת שזרענו אבטיחים וגם אכלנו אותם כשהבשילו.

אינני זוכרת כיצד הסתיים משחק "הכפר" המיוחד הזה, אבל כשהסתיים, הוצאנו חוברת על "הכפר", והיא, כמו גם העיתונים שהוצאנו, שמורים בארכיון

מיטק

מיטק היה המורה הראשון בקיבוץ, והוא היה המורה של קבוצת "הסלע", הקבוצה של הילדים הראשונים של הקיבוץ. היינו קבוצה קטנה, שהיו בה תמשת הילדים הראשונים של הקיבוץ: עמירה, דליה, אורי הלבן (אסף), נחום ואני. אלינו הצטרפו כמה "ילדי חוץ": אורי השחור (דרורי חבר זיקים) גדעון סרט, אראלה (שבתאי) ויותר מאוחר גם "ילדי גולה": צבי קרון, אברהם סלע, ויענקל'ה סלע, ששם הקבוצה אומץ כשם משפחתם.

(למעלה משבעים אחוז מילדי קבוצת הסלע נשאו בכפר מנחם. מהם נחום, אראלה, צבי קרן, ויענקל'ה כבר אינם איתנו.)

מיטק היה מורה מיוחד: היו לו הכישרון והיכולת להעביר חלק מנושאי הלימוד כמשחקים ובאמצעותם להשיג גם מטרות חינוכיות. לי היו תקופות שבהן לא הייתי כלל בכיתה אלא בדיר וברפת. אבל מה שאני זוכרת, קשור לרוב במשחקים שמיטק שיחק אתנו ובעצם הם היו נושאי לימוד. עובדה זו התבררה לי רק שנים רבות מאוחר יותר.

האינדיאנים

מיטק ידע לנצל את השיגעונות שלנו ולהפכם לנושאי לימוד מעניינים. כמו למשל – האינדיאנים. על יד שער הקיבוץ אז ("העמדה") הייתה מעין בריכה חצובה בסלע, בגודל של כמטר וחצי על מטר. שם היה מחנה האינדיאנים שלנו. אני זוכרת ששמי היה "ידה" ושהכנו סרטים עם נוצות לראש, וגם חצאיות צבעוניות.

מיטק חיבר המנון שאותו היינו שרים בעמידה סביב מרכז המחנה.

רומבה סנימני רסא

רומבה קוואי, רומבה קווי

רמובה סנימני רסא

רומבה קוואי רומבא קוואי

הנקו נקו

הצ'רקומבה

הנקו נקו צ'רקומבה

רומבה קוואי רומבה קוואי

הבניין

בין היתר בנינו עם מיטק בית קטן שעמד באמפיתיאטרון: התחלנו מהיסודות ואח"כ בנינו את הקירות מלבנים לבנות וטיט. היה בקירות מקום לדלת וחלון. נדמה לי שעזרו לנו בבניין הגג. שנים רבות אחר כך, עוד שימש הבית למטרות שונות.

הקייטנות

מיטק היה גם הרוח החיה של הקייטנות שיצאנו אליהן כל קיץ. הקייטנות התקיימו באחד מחופי הארץ, וזו הייתה חוויה מיוחדת לחיות כמה ימים על חוף הים, על החול. הקימו לנו אוהלים, מקלחת, מטבח וחדר אוכל. כל יום התקיימה תחרות על האוהל המקושט ביותר, והאוהל שזכה, קיבל צדף "פי הכושי" כפרס. בערב, כאשר הלכנו לישון באוהלים, עברה "מלכת הממתקים" וחילקה ממתק לכל ילד. היו שרים אז את השיר "מלכת הליל טווה חוטים חוטים של כסף....."

" גם לקייטנות חיבר מיטק שיר :

מבוקר עד ערב

בלי הרף בלי הרף

בים הגואש

קולנו רועש

הידד הגלים הידד השמש

מחר כה נעים כאשר היה אמש.

את השיר הזה מכירים דורות רבים של ילדי הקיבוץ, שהמשיכו לשיר אותו בקייטנות שנמשכו שנים רבות. לימים כשבגרתי, יצאתי גם אני לקייטנות כמבשלת במטבח המאולתר.

"לחדש ימינו כקדם" (איכה ה, כ"א)

מאת: אסף אוזן

תערוכה חדשה מוצגת בימים אלה ב"גלריית" חדר האוכל. נירה שויאר, הבת הראשונה של כפר מנחם, מציגה אסופת צילומים שבהם מתועדים מבנים ייחודיים מהקמת הקיבוץ לצד תמונות טבע – נוף ילדותה של נירה. מצאתי שני דברים מרתקים בתערוכה – האחד רצף הזמן המתבטא בסדר התצלומים, והשני היחס שבין הקיים לנעדר, בין המבנים שלעולם יישארו על הקיר לבלי שוב (למשל חומה ומגדל) לאלה שעדיין קיימים ומבקשים במעין רמיזה גלויה להזדרז ולשמרם.

הצילומים מוצגים במקצבי זמן – מבנה או רצף מבנים ולידם תיאור טבע. על פניו נראה כי המבנה מייצג את הקבוע והטבע את החולף, אך במחשבה נוספת גיליתי שהמבנה מייצג את הרצף הליניארי של החיים, מרגע התקומה ועד לבלייה ולהיעלמות, מהשימושי הפונקציונאלי לייצוג בלבד (זיכרון, תיעוד ויזואלי וכו'). לעומתו מתייצב הטבע האלמותי, הזמן המחזורי, הקמל והמתחדש בזמן מעגלי ואינסופי, הנוף המוריק, הפרי המבשיל וכן הלאה. הזמן הקווי הזה שאנו חווים מדי יום שונה בתכלית מהזמן המחזורי המעגלי, האוגר בתוכו תהליך של מוות ושל התחדשות. נראה כי בהצבת הצילומים זה ליד זה מבקשת התערוכה להתחקות אחר פעימות הטבע, ללמוד כיצד לקמול אבל גם כיצד להתחדש. זוהי בקשה כמוסה מלאה בטוב שנועדה אולי להאיר מחדש את הנוף המתחלף בביתנו.

הצילומים שעל הקיר הם גם בבחינת מתן עדות. ישנו בהם ביטוי גלוי של תחושות ושל רגשות. ממש כשם שנירה מתארת בדברי הפתיחה שלה לתערוכה, הצילומים הם עדות חיה למה שהיה כאן ולא ישוב. כך למשל אתר חומה ומגדל, אשר ייצוגו הריאלי, שהועתק ממקומו המקורי, שימש כר פורה להמחשת תהליך הקמת המדינה, נשאר כייצוג ויזואלי בלבד, כזיכרון עמום ובעיקר חסר. המבנים הנטושים שנירה מצלמת – המגבנה, הרפת הראשונה, האורווה – מוצגים, לטעמי, בבחינת בקשה לנסות ולשמר את מה שעלול להיעלם מנוף ילדותה ומזהותה ואולי גם מזהותנו.

את התערוכה הציגה נירה לראשונה בחגיגות 71 שנים להולדת הקיבוץ, וכעת, שבע שנים אחרי, נראה כי התמונות הקפואות שעל הקיר משקפות את קיפאון המבנים הפזורים ברחבי הקיבוץ (אלה שעוד קיימים) ואולי... זה הזמן לנוע כמו הטבע ו"לחדש ימינו כקדם".

אילו היינו בוחרים מזג אוויר לחגוג בו את החנוכה

כך ודאי הינו בוחרים!

על השלג בשנת 1950 ועל אגדות בכלל.

מה לא דובר בו וכמה לא סופר עליו אפילו ישנם אנשים (מבוגרים ממני) שזוכרים אותנו. אני לא זוכר את השלג. אבל חוויות גדולות כן זוכרים, מגיל צעיר ודווקא מאותו יום שלג אני זוכר, בעוד אני ישן בבית הילדים התעוררתי מצעקות בחלון האחורי של בית הילדים שהיה בגובה כ-שני מטר מעל האדמה בחוץ. זה היה אבא שלי שלא הרשה לעצמו להיכנס לבית הילדים, להעיר אותי דרך הדלת, כי "אסור" היה שלג בחצר כשקם בבוקר למספוא והוא הייה חייב להעיר אותי השלג החל בלילה ב-12⁰⁰ בזמן שיחת הקיבוץ אבא שלי כנראה לא הלך לשיחה וראה את השלג רק בארבע בבוקר כשקם. אם אור ראשון ראה שהכול לבן וריח אירופה בא לו בנחיריים כפי שתמיד ציין אחרי הגשם זה הזכיר לו את ביתו ואת משפחתו. הוא גדל בגרמניה וכל פעם שטמפרטורה ירדה תחת ל-12 מעלות היה מתחיל לדבר על אירופה. תוך נשימה עמוקה "כמעט הסנפה". הוא תמיד דיבר על השלג באהבה עמוקה. הוא סיפר שכאשר השלג היה יורד שם... הוא היה עובר את גבול פולין להרים הגבוהים והייה עושה סקי בחברת נערים בני גילו. הוא עזב שם את נערותו בגיל 17 והלך להולנד למחנה עבודה. בכל מקרה אותו בוקר הוא רץ להעיר אותי החוויה הייתה עצומה וכך כנראה העיר את כל המשפחה כדי לחלק את עוצמת החוויה. אסור הייה שילדיו יחסירו את החוויה ז"א הוא רצה שגם אנו נחוה מגוף ראשון, הלך מיד לבתי הילדים המוגף אך לא נכנס פנימה, סגורים היינו על בריחים. ורק למטפלת הייתה את הזכות לפתוח את בית הילדים. אבא קפץ מתחת החלון וקפץ וצעק אלי מילה אחת בכל קפיצה שפניו עברו את גובה החלון ראיתי את הכובע המצחייה שלו ואת פרצופו עד קו העיניים. איתי... קום... יש... שלג... בא... תראה... קום... הקפיצות שלו היו כה מרשימות שילד בן שלוש ווחצי הן נחרטו בזיכרוני. וכשהאירוע באותו היום אירע, השלג עצמו שאותו שכחתי. שאלתי מס' אנשים מבוגרים שהיו באותם ימים כולם סיפרו לי סיפור דומה שהלכו מהשיחה ישר להעיר את הילדים. כש-12⁰⁰ בלילה יצאו משיחת הקיבוץ עומרי ומירים שניהם אנשים יקרים לי מאוד הלכו לבנות מזחלות שלג הם ריתכו מספר ברזלים ובנו שתי מזחלות כשהילדים יקומו בבוקר יהיה להם במה לשחק. למחרת משכו המבוגרים את הילדים כל היום. התופרות מצדן הלכו בלילה למתפרה והכינו לכל הילדים כפפות עד הבוקר היה לכולם. **למה זה נשמע כאגדה יפה בארץ רחוקה?** בבוקר התעורר הקיבוץ כולו ככפר אלפיני מוכן כאילו אנחנו באמת באלפים. והשלג היינו תופעה יומיומית. אצלי קיימת תמונה מכוננת שאני עם השישייה ועם מוסקה המטפלת ז"ל. ובתמונה אנחנו עומדים בשלג וגרביים על ידינו וכובעים חמים לראשינו מוסקה לובשת פרוות כבש ומטפחת לראשה כמו רואה שוויצרית באלפים. אגב מוסקה לא הורידה את המטפחת מהראש לעולם. היא

דיברה כל הזמן על רוח פרצים. התמונה שצולמה ע"י דוד שצילם את האירוע והתמונה שוכפלה לכל השישיה. עוד בתמונה מירים קורנגוט, יוסי ברוידא, יהודה קרון ואני בוכה. ליד איש השלג חבוש בטורבן ומטאטא חצר בגב התמונה תאריך שאמא שלי כתבה וזה 6/2/50. וזה התאריך השלג המוסמך! ובמילים בשביל המסמך שישי לפברואר אלף תשע מאות וחמישים. שאלתי מס' זקנים מזקני הקיבוץ וכל אחד נתן תאריך אחר אפילו השנה השתנתה בטולרנץ 49 עד 53. ולכל אחד יש סימן לפי מה הוא זוכר והוא בטוח צודק. הסימן שאני בטוח לפיו היא התמונה שאמא שלי כתבה עליה. כל התמונות אצלנו מתוארכות במדויק. איתי ישראל.

אופים עוגיות

בסוף שנות החמישים ותחילת שנות השישים, עדין לא היו מקררים בחדרי החברים. גם סירי פלא וסירים חשמליים לאפית עוגות עדין לא היו, וכנראה שגם האוכל עדין היה מתוקצב מאד. מדי כמה חודשים כל משפחה קיבלה מרגרינה ביצים, סוכר, קמח, תמצית וניל וזמן קצוב אחה"צ במאפיה של רובק לאפות עוגיות.

אחר צהרים אחד הגעתי הביתה ואמא אמרה שאחרי שהיא ואבא ישתו קפה, ואני אשתה מיץ והם יעשו סוגריה נלך למאפיה להכין עוגיות.

אמא הכינה את הבצק, היא לשה טוב טוב את כל החומרים, שמה את הבצק המוכן בקערה ירוקה וכיסתה אותה במגבת, ואז יצאנו שלושתנו בדרך למאפיה. אבא בראש, נושא את הקערה הירוקה, אחרי אמא, סוחבת קופסת פח ענקית ריקה. הקופסא הייתה כל כך גדולה שהייתי צריכה לעמוד על קצות האצבעות כדי לראות את החושך שבפנים. ואני הולכת לצד אמא אוחזת בידה.

כשהגענו למאפיה אבא הדליק את האור והוציא את כל הבצק על שולחן גדול מאד ולבן מאד, אמא חילקה את הבצק לכדורים ורדדתה כל כדור לעלה גדול, היא הכינה לי בצד עלה קטן ונתנה לי לבחור אחד מתוך כמה קורצי הצורות שהיו לה, כדי שגם אני אוכל להכין עוגיות.

אמא תמיד בחרה או צורה של לב או של מעוין. אחרי שקרצה את העוגיות אבא הביא תבנית ענקית ושניהם התחילו לסדר את העוגיות על התבנית, גם אני עזרתי. אחרי שמילאנו כמה תבניות אבא פתח את התנור הגדול והמון אוויר חם יצא ממנו, אמא אמרה לי לעמוד רחוק. אבא היה לוקח מרדה ארוך ומכניס שתי תבניות לתנור וסוגר טוב את הדלת ואמא אמרה שאפשר כבר להתקרב ולשבת על שק קמח.

פתאם כל המאפיה התמלאה ריח טוב ואמא אמרה לאבא להוציא את העוגיות כי הן מוכנות. כשהתבנית הייתה בחוץ, אמא לקחה עוגיה אחת והעבירה אותה מיד ליד ונשפה עליה כדי שתקרר מהר, ואז הייתה נותנת לי ואומרת "שרה'לה היא הטועמת שלנו". ואני הייתי נוגסת ומחייכת, ואמא הייתה אומרת "נראה לי שהצלחנו".

לפעמים אמא ואני היינו הולכות לאפות עוגיות בלי אבא ואז לא נתנה לי יד.. היא הייתה לוקחת את הקערה הירוקה ביד אחת ואת הפח הריק ביד שניה. אחרי שסידרנו את העוגיות על התבניות, היא הייתה אומרת המון פעמים "שרה'לה תשבי שם, רחוק, ואל תזוזי עד שאגמור", והייתה לוקחת את המרדה הארוך ומכניסה את התבניות לתנור וגם מוציאה אותן, אמא הייתה חזקה, ובעלת יכולת טכנית טובה מאד.

למרות שאפתה תמיד פח ענק הוא נגמר מהר.

אינה ואָמה וכמה חברות שלהם באו הביתה אחר הצהריים ואמא הייתה מכינה להן המרפסת ושותים את הנס קפה וטובלים בו נס קפה. כולם היו יושבים בחוץ על עוגיות.

לי אמא הכינה מיץ אבל במיץ אי אפשר לטבול עוגיות, אז אמא אחותי הייתה טובלת לי בקפה שלה. אמא אמרה לה "אמא לא יותר מדי, כי קפה זה לא טוב" "זה רק קצת קפה, וזה לא פייר שרק שרה'לה לילדים קטנים" ואמא הייתה אומרת, לא יכולה לאכול עוגיה רטובה בקפה". אז אמא הסכימה.

העוגיות נגמרו מהר, כי אמא הייתה מציעה עוגיות לכל אחד שבא הביתה לדבר איתה או עם אבא, וגם מכבדת את ילדי השכונה. כשהעוגיות נגמרו אמא אמרה "הן נגמרו מהר סימן שהיו טובות, בקרוב נאפה עוד". ואז עבר הרבה זמן ואני בכלל שכחתי מן העוגיות עד שהגיע שוב התור של ההורים ללכת למאפיה, והייתי נזכרת.

שרה שחר דומב.

איכות חייו של החבר נקבעת לפי הערך הקהילתי, שאנו יוצקים למערכות חיינו.

זאבי רוזנר (מנהל הקהילה) הציג את עצמו ואת תפישתו לגבי התנהלות הקהילה ועבודתו. ואלו דבריו:
נולדתי וגדלתי ברחובות, חבר קבוץ צרעה החל מ-1985, בעקבות נשואי לבת קבוץ. אב ל-3 ילדים, האחד נשוי ולקראת קבלה לחברות בצרעה.
ב-3 השנים האחרונות ניהלתי את קהילת צרעה.
בעיסוקי הנוסף, אני עורך דין בתחום האזרחי / מסחרי ומנהל משרד בצרעה הנמצא בבעלותי.

עיקר עבודתי העכשווית:

קבוץ כפר מנחם קיבל לאורך השנים החלטות, שהיו כורח המציאות לאותה עת. עברו לא מעט שנים ויש צורך להתאים את ההחלטות שהתקבלו למציאות שקיימת היום. כמו למשל, יחסי הגומלין קבוץ – הרחבה. אני רואה צורך ליצור חיבור עם תושבי ההרחבה, כך ששני הצדדים יצאו ממנו נשכרים.
המבנה הארגוני ותפקוד הוועדות והתאמתם לצרכים הנדרשים כיום.
התאמת תהליכי הקליטה למציאות הקיימת לאור מצאי דירות לקליטה הנמצאות בידי יורשים וכמובן קידום השיוך.
העיסוק היומיומי מתמקד בעיקר בנושאים שהזכרתי ותשובות לעניינים שוטפים שעולים, היענות לפניות אישיות של חברים ולצרכי הקהילה, העולים חדשות לבקרים. אני עדיין עוסק גם בהכרות עם החברים.

תפישתי הקהילתית / קיבוצית:

אני בא מקבוץ, שהערבות ההדדית כתפיסת עולם, גבוהה מאוד.
ערבות הדדית לא בהכרח חייבת לבוא לידי ביטוי באלמנטים פורמליים וכספיים.
ערבות הדדית יכולה להתבטא בחוויות משותפות, כמו ערבי תרבות משותפים, ציון משותף של חגי ישראל, דאגה קהילתית לחברים, או מצבים שנדרשת לגביהם תשומת לב.
לגישתי, המעבר לקיבוץ משתנה חולל שינוי בעבר היה מ הפרט אל הכלל ועתה ישנו היפוך, מהכלל אל הפרט. אני רואה בקיבוץ מעין משולש שהצלעות בו הם המגזר העסקי הקהילה והצלע השלישית היא החבר. המגזר העסקי והמנגנון הקהילתי פניהם אל החבר והוא המרכז. ייחוד קבוץ, מכל צורת התיישבות אחרת, אלו הם האלמנטים הקהילתיים שבו. יחד עם זאת, בל נשכח שעברנו הפרטות, אם מתוך רצון ואם מתוך כך שהמציאות כפתה עלינו זאת. עתה, רמת חייו של החבר נקבעת לפי יכולת השתכרותו, אולם איכות חייו של החבר תקבע באמצעות הערך הקהילתי, שאנו יוצקים לתוך מערכת חיינו. ערך קהילתי

יכול לבוא לידי ביטוי בערבות הדדית, איכות סביבה (נוי), חיי תרבות משותפים ובעצם, כל אחד יכול לבחור את הערך המוסף הקהילתי החשוב לו. אני חושב שכיום חברות בקיבוץ היא נכס וכל אחד כאמור, בוחר לעצמו מהו הנכס שבבילו ומה ערכו.

אני מגלה, שעל אף ההפרטה, יש בכפר מנחם רצון לחיי קהילה משותפים. כמו שכתבתי במכתבי לחברים, חברי כפר מנחם הם אלו שיחליטו, האם קיבוץ כפר מנחם הוא מקום לגור בו או מקום לחיות בו.

לאור הנאמר, העיסוק כמנהל קהילה הוא מאתגר והאתגרים בהם אני עוסק הם :

* **קליטה** – הסרת חסמים.

* **התנהלות ארגונית** – עבודת וועדות, שקיפות, הרחבת מעגל השותפים לעשייה.

* **קידום שיוך הדירות.**

* **תקציב קהילה** - אורחות החיים הקהילתיים לאור החלטות המיסוי.

לצאנו ולכוננו איחולי הצלחה

הביאה לדפוס : יהודית אפרתי

החיים בקהילה לא נעצרים

מרקוס שנהב תיאר בקצרה כיצד הוא רואה את תפקידו כיו"ר קהילה.

ואלו דבריו :

העבודה בקהילה מגוונת מאוד. מתבקש מגע עם בני גילאים שונים ובעלי דעות ורצונות שונים, שיש להם גם דרישות שונות.

מצריך הרבה הקשבה ושיקול דעת, תוך ניסיון לא לפגוע בחברים, או בשכבה אחת אני מודרך ע"י התפישה, שבסופו של דבר אנחנו צריכים לחיות יחד כקהילה לאורך שנים רבות.

האתגרים הניצבים בפני יו"ר קהילה הם רבים – קליטה, תקציב, תשתיות ויחסינו עם ההרחבה (האגודה הקהילתית) והמועצה.

כרגע אנחנו עובדים על קליטת בנים בכמה מסלולים, מתחילים לתכנן את תקציב הקהילה ל- 2018 ומכינים דיון על המבנה הארגוני.

אנחנו מתכננים לשפר את איכות החיים והערבות ההדדית בתקווה לעתיד טוב יותר.

התפקיד מורכב ורגיש, דורש הרבה ידע, מידע ומודעות ועבודתי מוגבלת ליום בשבוע. אני מרגיש, שאני עדיין לומד ויחד עם זה מתקדם תוך כדי תנועה, כי החיים בקהילה לא נעצרים.

אני מאמין, שעם עבודתו של זאבי רוזנר כמנהל קהילה נוכל להתקדם בפרויקטים חדשים לשיפור קליטה, ערבות הדדית ואיכות חיים.

אנחנו מתכננים להקים ועדות חדשות ואני מקווה לשיתוף פעולה ומעורבות של החברים.

לאחר 8 חודשים. בהם לא יכולנו להזיז הרבה דברים חדשים, נוכל להתקדם עכשיו.

הביאה לדפוס : יהודית אפרתי

קליטת בנים – סיכום ביניים – והערכות לעתיד ...

עם כניסתי לתפקיד יו"ר קהילה, לפני כ-4 שנים, בחנתי את מצבנו הדמוגרפי בקיבוץ והתמונה הייתה מדאיגה ביותר. המשך קיומנו כקיבוץ היה לוטה בערפל ובאי וודאות. הבנתי שיש להציב בראש דאגותינו את הנושא הדמוגרפי, שמשמעותו הזרמת דם צעיר לקיבוץ. הצגתי בפני המזכירות ומקבלי החלטות בקיבוץ את קידום קליטת הבנים לחברות בקיבוץ, כיעד מרכזי לפעילותנו. המהלכים הראשונים שנעשו היו בשינוי נוהלי עבודה וסדרי עדיפות בהחלטות ובהגדרת תחומי האחריות

לבעלי התפקידים- יו"ר הקהילה, מנהלת הקהילה, המזכירות וועדות הקליטה והתכנון והדיור בקיבוץ.

מנהלת הקהילה ריכזה את הטיפול בקשר עם המעומדים ובנוהלים הנדרשים מול גורמי החוץ. העמקנו את הקשר עם המעומדים לקליטה: הבנים, ההורים והיורשים, וזאת מתוך ידיעה שזהו התחום הרגיש ביותר בתהליך הקליטה. מדבריהם קלטנו אי נחת רבה ותחושה של התעלמות מוסדות הקיבוץ מצרכיהם בטרם החלטה. פעילות זו דרשה סבלנות רבה ואורך רוח, ומכאן גם יובן שהיא נעשתה בצנעה וללא פירסום וחשיפה ציבורית, למעט מקרים בודדים בהם נאלצנו לקבל החלטות במוסדות המתאימים, כאשר היה מדובר בהקצאת מבני קהילה, או מצוקות אישיות של הבנים ומשפחותיהם.

העדפנו להשקיע בקיים ובאפשרי, אשר ביכולתנו לשנות ולהשפיע ללא תלות בגורמי חוץ, ועל כן, עיקר מאמצינו הופנו לנקלטים במבני הקהילה ודירות יורשים, שאינם מצריכים בשלב הראשון כל מעורבות של גורמים ציבוריים חיצוניים. נעזרנו רבות גם בשלמליה ברוידא "שר השיכון"...

בנוסף, עסקנו גם באיתור המגרשים הפנויים לבנייה חדשה בתוך הקיבוץ, והקצאתם לנקלטים, והשלמת הנושאים הנדרשים מול רמ"י, עבודה שנעשתה ע"י ארנון ואיצלה מוועדת תכנון.

התוצאות מרשימות ביותר. אחרי שנים רבות של עצירה בקליטה, הבאנו לחברות 13 משפחות, שנכנסו למבני קהילה שפנינו עבורם, ונמסרו עוד 6 מבני קהילה למשפחות נוספות. נותר רק להשלים את התהליכים הנדרשים לקבלתם לחברות, כפי שנעשה עם הקבוצה הראשונה. משפחות נוספות, כ-11, קיימו בימים אלה הגרלה ל-17 מגרשים לבנייה בתוך "חצר הקיבוץ". עדיין לא תתאפשר התחלת הבנייה, אבל, בזמן ההמתנה לקבלת היתרי הבניה, הם יוכלו להתחיל בתכנון ביתם והתאמתו לתשתיות הקיבוץ, שבימים אלה החלה העבודה בחידושן.

תחום נוסף היה: דירות היורשים – עסקנו גם בנושא זה, אך לא באינטנסיביות ובדחיפות הנדרשת, וזאת, בגלל אי שיתוף פעולה מצד בעלי דירות יורשים הפזורות בקיבוץ, שחלקן הועברו לבני המשפחה. דירות יורשים רבות עדיין לא יועדו ולא שוקו, וקיימת התעניינות רבה, מצד בנים, ומועמדים נוספים. נושא זה חשוב וקריטי, והוא בידינו... באם ברצוננו להשפיע על מחירי הדירות והרכב המועמדים לקליטה, שבהמשך תידרש בדיקת התאמתם לחברות בקיבוץ.

המחשבות לעתיד צריכות להיות מופנות עתה למגרשים החדשים כ-40 [הבוסטר, השקדים] לאופן השיווק ולמועמדי הקליטה וכיצד נבטיח עדיפות לבנינו שיפנו לקבלה לחברות? מאחר שסביר שתבואנה פניות לרכישת מגרשים גם מתושבי ההרחבה, ושוכרי דירות למיניהן, יש חשיבות רבה שמהלך זה יובל ע"י נציג הקיבוץ, בתיאום עם המזכירות וועדת הקליטה. ולסיום בנימה אישית, כמי שנכח במסיבת הקיבוץ האחרונה אותה ארגנו עשרות מבנינו הצעירים שנקלטו בשנים האחרונות ואלה הנמצאים בתהליכי הקליטה, חשתי שמחה וגאווה, כי הצלחנו, עמדנו ביעדים שהצבנו בפנינו, מהלך שלא נעשה שנים רבות, וזאת בזכות עזרת חברים רבים שדאגתם לעתידו של הקיבוץ ניצבה מול עיניהם, ועל כך תודה ומלוא ההערכה.

שלומי שקד.

החברים מוזמנים להתייחס לדבריו של שלומי ונביאם בגיליון ינואר.

יהודית אפרתי



פרוטוקול מזכירות - 15.11.2017

נוכחים: מרכוס שנהב, זאבי רוזנר, אורנה תל אור, מתן לפידות, לילי לזרקביץ, צביה רייטר, עלוה מודעי, אברהם טולדו.
חסרים: תמיר סלע.

על סדר היום:

- א. אישור פרוטוקול.
- ב. דיווחים.
- ג. אישור סדר יום שיחת קיבוץ
- ד. פרסום פרוטוקולים בעלון
- ה. מימוש דירות יורשים לקידום קליטה
- ו. גביית חובות יורשים באמצעות קיזוז מדיבידנדים.
- ז. דיון חוזר – תשלומי שכירות.
- ח. כספומט.

א. אישור פרוטוקול:

אושר פרוטוקול מתאריך 18.10.2017

ב. דיווחים:

1. הגרלת סדר הגרלת מגרשים: בתאריך 29.11.2017 תתקיים ההגרלה עליה הוחלט זה מכבר.
2. חדר אוכל: צוות שיפוץ חדר אוכל נפגש והוחלט על מתווה שיפוץ לפי שלבים כולל עלויות משוערות.
3. בית הדר: לפני כשנה הייתה פניה למתן תרומה לשדרוג/חידוש/שיפוץ בית הדר. הוקם צוות שחברים בו: ארנון, רונן, ד"ר דני, ענבל וזאבי. הצוות ימפה את הנדרש ויקדם הנושא אל מול התורם.
4. נוהל קבורה: הייתה פנייה לחדש את הנוהג ולפרסם באחד העיתונים היומיים מודעת אבל מטעם קיבוץ כפר מנחם.

5. **הטרדות מיניות** : באחריות **שושי** מנהלת משאבי אנוש (משי"א)
לפרסם לציבור כתובת לטיפול בנושא (העניין עולה באופן כלל ולא
בעקבות מקרה שקרה, חו"ח)

ג. **אישור סדר יום שיחת קיבוץ** :

שיחת קיבוץ הבאה יועלו הנושאים הבאים :

א. קבלה לחברות : זהר ועמית ארגוב.

ב. החלטה בדבר קבלה ל"חברות לא משוכללת" (חברות מותנת).

ד. **פרסום פרוטוקולים בעלון** :

המזכירות מתבקשת לאשר פרסום כלל הפרוטוקולים של וועדות הקהילה
בעלון בדיסקרטיות המתבקשת מנסיבות הנושא.

הוחלט :

לאשר את הבקשה.

ה. **מימוש דירות יורשים לקידום קליטה** :

קיבוץ כפר מנחם מגדיר עצמו כקיבוץ קולט. יחד עם זאת, ישנם כ- 40 בתי
חברים שהלכו לעולמם המשמשים בידי היורשים להשכרה. החלטת השיוך
שהתקבלה כמו גם חתימת החברים על מסמכי השיוך מאפשרת השכרת
דירות של חברים שהלכו לעולמם בתנאים מסוימים ובמגבלת זמן. מגבלת
הזמן אומרת שתוך 5 שנים או מימוש השיוך, המוקדם מבניהם, היורש צריך
להיקלט לחברות (או מי מטעמו) או למכור את דירת הירושה. (צריך לזכור
שהמוריש הוא זה שהחליט על כך ומורה ליורש לנהוג על פי החלטה זו) כל
זאת, על מנת לשמור על הצביון הקיבוצי כאשר המשמעות היא לאכלס
בדירות הללו כאלה שמתקבלים לחברות. נכון להיום, לא כל כך ברור יישום
ההחלטה כמו למשל :

א. האם היורש מחליט למי למכור את דירת המוריש ? (גם אם זה לבן משק)

ב. האם כל המרבה במחיר מבין בני המשק הזכאים להתקבל לחברות הוא זה
שירכוש ?

ג. התקבלה החלטה בזמנו שרק צאצא ישיר יוכל להתקבל לחברות על בסיס
דירת הירושה או בן משק. נשאלת השאלה מה קורה ויורש מעוניין למכור
ואין בן משק המעוניין לרכוש, האם ניתן למכור לנכד או לאחר המעוניין
להתקבל לחברות בקיבוץ כפר מנחם ?

דיון :

בדיון נשמעו הערות שיש לאפשר ליורש להמשיך ולהשכיר את הדירה תמורת
תשלום. לעומת זאת, היו הערות שהדבר נוגד את ההחלטות כמו גם, שיש
רצון לאכלס את המרחב הקיבוצי בחברים ולא בתושבים. כמו כן, חברים
התבטאו כנגד האפשרות ל"סחר סוסים" בגין הדירות.

הוחלט :

לבקש מוועדת קליטה לגבש המלצות למזכירות בנושאים הבאים :

א. בן ראשון / בן שני.

- ב. דירות יורשים לקליטה.
ג. קליטת משפחות שאינן בנים (נכדים, משפחות חיצוניות).

1. גביית חובות יורשים באמצעות קיזוז מדיבידנדים :
מתבקש אישרור המזכירות לגבות חובות יורשים על ידי קיזוז מדיבידנדים.

הוחלט :
המזכירות מאשרת את הבקשה לאישרור ההחלטה.

2. דיון חוזר – תשלומי שכירות :
בעקבות בקשה של מספר חברים פנסיונרים לדון מחדש בנושא שכר דירה עבור פעילותם, הנושא עולה לדיון נוסף כיוון שהעלתה טענה שלא היו מירב הנתונים בפני מקבלי ההחלטות וההנחה שניתנה בגובה של 50% לא עמדה מול הנתון הכספי אשר בפועל העלה את השכירות עד פי 3.

דיון :
חברים ביקשו למצוא את האיזון בין אופי המקום, הכנסות החבר מהמקום, פעילות קהילתית תורמת, מצבו הפיזי של המקום והאלטרנטיבה הקיימת להשכיר את המקום לפעילות עסקית מכניסה.

הוחלט :
להביא נתונים המוזכרים לעיל לכל פעילות ועל בסיס נתונים אלו לתקבל החלטה.

ח. כספומט :
עלתה בקשה להחזיר את פעילות הכספומט.

הוחלט :
להשאיר את המצב הקיים, קבלת מזומנים דרך הנהלת חשבונות על פי הכללים שנקבעו.

רשם : זאבי רוזנר

פרוטוקול מזכירות - 29.11.2017

נוכחים : מרכוס שנהב, זאבי רוזנר, אורנה תל אור, מתן לפידות, לילי לזרקביץ, צביה רייטר, עלוה מודעי.

חסרים : תמיר סלע, אברהם טולדו.

על סדר היום :

א. אישור פרוטוקול.

ב. דיווחים.

ג. ביטוח רובד בסיסי- עליית מחירים.

ד. אישרור וועדת תכנון

ה. נציגים לתק"צ.

ו. תשלום שכר דירה של בני קיבוץ כמקדמה.

א. אישור פרוטוקול :

אשר פרוטוקול מתאריך 15.11.2017 לאחר תיקונים בסעיף ח'- דירות יורשים.

ב. דיווחים :

1. **תקציב 2018 :** מנהל הקהילה – **זאבי רוזנר** יחד עם החשב – **יעד ביטנר** נמצאים במרתון פגישות עם מנהלי ענפים ופעילויות בקהילה להכנת תקציב 2018. כמו כן, הצוות שהוקם כהמשך לעבודתו של הצוות הקודם על מנת לבדוק את מרכיבי תקציב הקהילה לשם התאמתו להחלטות המס החדשות יחל את עבודתו בשבוע הראשון של חודש דצמבר.
2. **וועדת בריאות :** בהמשך לעבודתו המסורה של **אמנון** כמרכז וועדת בריאות ולאור בקשתו לסיים את תפקידו הוחלט בתאום עם **שושי** מנהלת משאבי אנוש להגדיר מחדש את תפקידי הוועדה. לאחר אישור המזכירות את ההגדרה והיקף הפעילות הנדרש ממרכז/ת הוועדה החדשה ייצא מכרז לתפקיד.
3. **משקיפים :** ישנם בני קיבוץ המעוניינים ליטול חלק בחיי הקיבוץ על אף אי היותם חברים. מוצע להם להיות משקיפים בוועדות.
4. **גודל המזכירות (וועד ההנהלה) :** על פי תקנון קיבוץ כפר מנחם, מרכז המשק ומנהל הקהילה הינם חברי מזכירות מתוקף תפקידם. המכהנים בתפקידים אלו שאינם חברי קיבוץ יהיו משקיפים בלבד ללא זכות הצבעה. כיום חברים בוועדה 8 חברי קיבוץ, יש צורך להגדיל את מספר חברי וועד ההנהלה בעוד שני חברים. מנהלת משאבי אנוש תוציא הודעה לציבור לרישום מועמדים לבחירה לוועד ההנהלה.

ג. ביטוח רובד בסיסי- עליית מחירים :

רקע :

פוליסת הבריאות הקבוצתית (הרובד הבסיסי – "ביטוח קטסטרופות") של התנועה הקיבוצית אשר הצטרפנו אליה לפני 5 שנים מסתיימת בסוף השנה ואמורה להתחדש בינואר 2018.

כיום ישנה החלטה המטילה חובה על כלל החברים להצטרף לביטוח ברובד הבסיסי.
עלות הביטוח עד סוף שנת 2017 15 ש"ח למבוגר וילדים עד גיל 18 חינם.
לאור השינויים שנערכו בכיסויים הביטוחיים ברובד הבסיסי המחיר החל מינואר 2018 יהיה -

31.5 ₪ למבוגר ו - 10.2 ₪ לילד עד גיל 21. ילד שלישי ואלוף חינם.

השינויים במחיר מצריכים קבלת החלטה המאשררת את החובה להצטרף לכיסוי ביטוחי כדי במחיר החדש.

דיון :

עלתה השאלה למה לחייב חברים בכיסוי הביטוחי הנ"ל, מי שרוצה שירכוש כיסוי ביטוחי. אל מול טענה זו עמדה השאלה כיצד יתנהג קיבוץ כפר מנחם אל מול חבר הזקוק לטיפול מציל חיים והעולה כסף רב.

הוחלט :

על מנת שלא יעמוד הקיבוץ בפני מצב בו ישנו חבר הזקוק לטיפול מציל חיים ואין באפשרות הקיבוץ לשאת במעמסה הזו המזכירות מאשררת את ההחלטה המחייבת חברים לרכוש ביטוח זה.

ד. אישור וועדת תכנון :

וועדת תכנון במתכונתה הנוכחי עסקה בעיקר בפרויקט התב"ע (תכנון בניין עיר) של קיבוץ כפר מנחם. מתבקש אישור המזכירות לראות בוועדה הקיימת כוועדת תכנון העוסקת במגוון רחב של נושאים הנוגעים לתכנון הקיבוץ

הכוללים גם את פרויקט אישור

התב"ע. חברים בוועדה :

1. אבי בן צבי – מרכז הוועדה
2. גלעד מינץ – מתוקף תפקיד.
3. אביטל פטיש.
4. ארנון לפידות.
5. רונן סעידי.
6. איצלה מודעי.
7. וידי שקד – משקיפה
8. מרכוס שנהב – מתוקף תפקיד.
9. זאבי רוזנר – מתוקף תפקיד

הוחלט :

לאשרר את תפקידיה של וועדת תכנון כוועדה שעוסקת במגוון רחב של נושאי תכנון הכוללים גם את פרויקט התב"ע.

ה. נציגים לתק"צ :

התנועה הקיבוצית פנתה לקיבוץ כפר מנחם בדבר אישור צירי הקיבוץ למועצת התנועה. כיום רשומים כצירים : **אבי בן צבי, דני שביל ורינה קרן** כממלאת מקום קבועה. יש צורך לאשרר הצירים הקיימים או לבחור אחרים.

הוחלט :

מנהלת משאבי אנוש תוציא פרסום לציבור הרחב לרישום מועמדים כצירי הקיבוץ למועצת התנועה. הצירים יבחרו באסיפה מתוך רשימת המבקשים להיבחר.

1. תשלום שכר דירה של בני קיבוץ כמקדמה :

הועלתה בקשה מבנים העומדים לפני קליטה והגרים בבתים אותם הם אמורים לרכוש עם השיוך, ששכר הדירה אותו הם משלמים ייחשב כמקדמה לתשלום עליהם להעביר לקיבוץ לפני קבלתם לחברות.

דיון :

הדיון נסוב בשאלה האם יש מקום לאשר את הבקשה לאור האפשרות שאישורה יגרום לאיפה ואיפה. כתשובה לכך רואים חלק מהחברים הבדל בנסיבות כיוון שבנים אלו גרים בבתים אותם הם אמורים לרכוש.

הוחלט :

לקבל את הבקשה בתנאים הבאים :

1. התשלום שייחשב כמקדמה על חשבון סך התשלומים בגין הקליטה יהיה שכר הדירה + 1,250 ₪ לחודש.
2. אי קבלה לחברות או אי רצון להתקבל לחברות או עזיבת הדירה והקיבוץ מכל סיבה שהיא, יוחזר הסכום שנצבר בגין תשלום 1.250 ₪ וסך התשלום הנוטר יראו בו כתשלום שכר דירה שלא יוחזר.
3. הפעלת בקשה זו תוגבל בזמן ולכל המאוחר עד למימוש השיוך או הקבלה לחברות, המוקדם מבניהם.
4. ייכתב הסכם בין הקיבוץ לבנים המעוניינים המבטא החלטה זו.

רשם : זאבי רוזנר

לידיעת החברים והתושבים,

החל מה- 1.1.2018 תיסגר תחנת הדלק ולא יתאפשר תדלוק כלי רכב.

חברים ותושבים שיש ברשותם תו נכה ומעוניינים להמשיך ולתדלק בתחנה של הקיבוץ, מתבקשים להעביר לסיגל במזכירות צילום ת.ז. ואישור נכה לצורך הסדרת העניין.



מפגשי "חברותא"

לאחרונה ערכנו סקר בחבורת בני הגיל השלישי, באשר לעיתוי מפגשי חברותא. מרבית המשיבים העדיפו מפגש אחר הצהריים באמצע השבוע על העיתוי הקיים. אי לכך נעביר את המפגשים מהחודש הבא **ליום שלישי שעה 17.30**

בחודש דצמבר בתאריך 22.12 (שימו לב! עדיין יום ששי) בשעה 11.00 נפגש עם **אמציה ונוכבת** ונשמע מהם את סיפור החנוכיות של מיירים. סיפור המתאים הן לחנוכה והן ליום הולדת הקיבוץ, שחל בימים אלה. אנו מקווים לנוכחות רבה.

בכוונתנו לארגן מדי פעם מפגשים משלנו, בהם חברים מתוכנו יהיו הכוכבים ויספרו, או יציגו מחוויותיהם. בהזדמנות זו אנו פונים לכל מי שיש באמתחתו סיפור, אירוע חוויתי, ומוכן להביאו בפני הציבור, ליצור אתנו קשר.

עוד ברצוננו לשלב כמה טיולים קצרים, כשזה יקרום עור וגידים ניידע.

ולסיום, חברים וותיקים, אנחנו מזמינים כל אחת ואחד מכם לבוא ולקחת חלק במפגשים. להתראות.

מיכל וכל הצוות

פרויקט חידוש תשתיות יצא לדרך

רונן סעידי עדכן לגבי הנעשה והמתוכנן בפרויקט:

במסגרת הפרויקט נחדש את תשתיות החשמל (כולל תאורת רחוב), מים והכנה לתקשורת.

את העבודות התחלנו בביצוע של קו תאורה מהשער ועד למחסן הבגדים. קטע זה נבחר להיות הראשון מכמה סיבות:

1. כבר הרבה שנים אנחנו דנים בבעיית התאורה לאורך הקטע הזה, לפני כמה שנים אפילו בדקנו אופציה לתאורה סולארית בשביל לחסוך את החפירה.

2. העבודות בקטע הזה "קלות" יחסית, ומאפשרות לקבלן המבצע ולנו לצלוח את ה"דייט" הראשון בצורה טובה.

אני מעריך, שתוך שבוע שבועיים יתחילו להיכנס לעבודה בשטחים הפרטיים, של מגורי החברים.

הכוונה היא להעביר תשתית ראשית (ציבורית) בשטחים הציבוריים. במקומות בהם לא ניתן להעביר תשתית ראשית בשטחים ציבוריים, נעביר את התשתית בקו המפריד בין שני מגרשים. לכל בית נעביר שתי תעלות - האחת תחבר את המים עד למיקום המונה (היכן שהוא היום) והשנייה תעלה שיעברו בה כבלי חשמל ותקשורת. כבלי החשמל יועברו עד ללוח החשמל של הבית. כבלי התקשורת יוכנסו לתוך הבית בתיאום עם בעלי המגרשים.

שלבי הכניסה לעבודה במגרשי החברים:

שלב ראשון סיור של הקבלן (ניר) והמפקח (אביטל פטיש).

שלב שני כניסת מודד שמסמן את כל גבולות המגרשים והשטחים הציבוריים הרלוונטיים לאותו תא שטח. המודד מסמן גם נקודות של ארונות חשמל (פילרים) ומיקום של עמודי תאורה.

אחרי שהמודד יסיים את המדידות נוכל לתכנן את הכניסות למגרשים. אחריות לתאום הכניסה למגרשים מול החבר / בעל המגרש ע"י רונן.

בעקרון כבר התחילו המדידות. כאמור, אני מעריך, שתוך שבוע שבועיים נתחיל בעבודה באזורי המגורים (מתחילים משיכון האשקוביות והרכבות).

ביצוע העבודות בתוך המגרשים ייעשה בהתאם לתוכניות החשמל והמים. נעבוד קטעים קטעים – נגדיר תא שטח ונעבוד על כולו ביחד.

כאן המקום לציין שעם כל ההבנה והרגישות של צוות העבודה והניסיון לא לפגוע בנוי הפרטי של החבר, אין זה מן הנמנע שבמקומות מסוימים תהיה פגיעה ויגרמו נזקים לדשאים וגינות, שיחים ומדרכות.

אני פונה לחברים לגלות סבלנות והבנה ולשתף פעולה, הפרויקט הזה הוא לרווחת כולנו.

דיווחים שונים על הפרויקט נציג על לוח מודעות ייעודי שנמצא בכניסה לחדר האוכל.

כמו כן אפשר לעקוב בדף הפייסבוק "תשתיות כפר מנחם".

חברים, חברות ותושבים שלום רב,

לאור אי הבהירות ובעיות בפינוי גזם ואשפה ביתית (גרוטאות) הוחלט כדלקמן:

1. החל מתאריך 17.12.2017 מערום הגרוטאות והגזם ליד הרפת (הנמצא בין בית הלבוש ומרכז המזון) ייסגר ולא ניתן יותר להשליך שם פסולת כלשהיא.

2. גזם ביתי וגרוטאות ניתן לרכז בפינות המחזור השכונתיות ומשאית המועצה תפנה מהמרכזים הללו.

3. **פסולת בניין** – באחריות החבר המשפץ/מרחיב לוודא שהקבלן מפנה את פסולת הבניין מחוץ לקיבוץ.

לקדם את השינויים מתוך הבנה והשתלבות בהם

האותנטיות, הכמעט נאיבית של נוף ארץ ישראל ותרבות תושביה, שהתקיימה מאות ואלפי שנים הולכת ונעלמת.

החברה מכל גווני הקשת עוברת שינויים דמוגרפיים ותהליך עיור מואץ, שהוא כורח המציאות והשינויים בתרבות, כתוצאה מעליית רמת החיים.

בחלק גדול מהחברה קיימת כמיהה אותנטית, או נוסטלגית לסממנים (חומרים וצורות) של פעם.

במציאות היום היישום של מרבית מוצרי הבניה, העיור, תרבות הפנים ואולי אף בתרבות עצמה, הוא בדרך כלל מכוער או פתטי. איננו יכולים להחזיר את הגלגל. נוסטלגיה ושימור בלבד לא יעזרו.

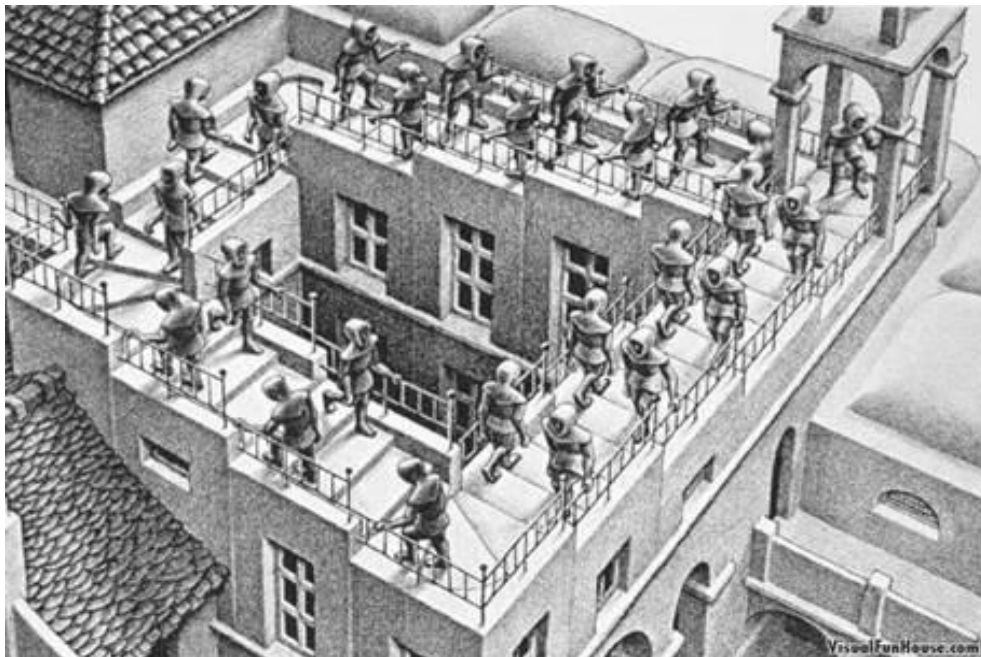
יכולתו של האמן היא במציאת הסינתזה בין החומר, התרבות והצורה של פעם לבין שפתה של החברה בה אנו חיים – בתרבות, ביצירה ובאמנות, לא תחליף זול, אלא המהות הערכית נטו.

דברים אלו, שנכתבו לפני מספר שנים בפתיחת תערוכה של אמני הקבוץ, טובים לעניות דעתי ומתאימים ביתר שאת, לימים אלו המתחילים לפני עשור.

אנחנו חווים ומרגישים את השינויים לטוב ולרע. כך אנו כולנו – המובילים והמובילים – צועדים אל מצבים משתנים מדי בוקר ומדי ערב וטובה שעה אחת קודם לקדם את השינויים מתוך הבנה והשתלבות בהם.

משה סעידי

2017



עולים ויורדים (יחסיות)
מאריץ קורנליס אשר 1953

ב- 8.12.17 נערך טיול קבוץ מרובה משתתפים. היה זה סיור מקורי ומעניין לציון 100 שנה למלחמת העולם הראשונה. נחשפנו לתקופה ואירועים היסטוריים שלא הכרנו ולא ידענו אודותם, אשר היו משמעותיים לתהליכים שהתרחשו בארץ ישראל ובעולם כולו.

*האפסון היה מסלול מלא האוויר יצירותי והאוויר מצינת.
כל הכבוד לאוכמה אביבם אל היוצמה. הפסיון והאפסון והתוצה וההפכה סט
אמריק קאיון וסמאיה סולאצבירט. שטצרו אה.*

אפליז ואמנון. אחלי ועוצצ וכל המשפחה בפכות חמות אהולצת הבן והנכד אצט.

אפוריה וסלומי וכל המשפחה בפכות חמות אהולצת הנכד מיכאל בן איפתח ומאיה.

אעיצו שנה ששליש אמציות.

פרוש כנפיים אקראת התחלות חצות.

מלא טוב אק. אהוריק. אסביס וכל המשפחה.

צוק צלחה והפכה נחת.

משולחן הערכת

בסימן יום ההולדת של הקבוץ. תודה לגידי שטרך ועיצב את הלוגו המחודש והסמלים.

הוספנו פינה לזכרם, בה נציין מדי חודש את נפטרי החודש.

לא נמצאה בקהילה רשימה אחת מעודכנת של נפטרים. לצורך הכנת הפינה הצלבתי רשימות שונות (בעזרתם של אוכמה אבירם, יזהר זלינגר ושלומי גרבר) ועדכנתי חלק מהרשימות עם בני משפחה.

קרוב לוודאי, שלא כל האינפורמציה על תאריכי הלידה והפטירה של הנפטרים מדויקת. קבלו זאת בהבנה, עדכנו אותי ואתקן את הרשימה.

החל מגיליון נובמבר 2017 אנו מפרסמים בקביעות פרוטוקולים ודיווחים מהוועדות. רכזי ועדות העבירו דיווחים.

לאור החומר הרב שהגיע לגיליון זה נדחתה ההתייחסות לקליטה לגיליון ינואר.

מוזמנים להתייחס גם חברים שמסתייגים מתהליכי הקליטה, דרכה והשתמעויותיה.

יהודית אפרתי



22/9/1895-5/12/1957
10/3/1906-23/12/1974
29/12/1915-15/12/1977
1883-4/12/1979
14/7/1913-24/12/1982
19/1/1010-22/12/1990
28/3/1923 – 20/12/1993
18/10/1911-16/12/1994
20/3/1914-25/12/1995
1/12/ 1912-2 /12/1998
24/10/1913-8/12/2000
12/9/1902-31/12/2000
25/4/1916-25/12/2001
21/4/1923-30/12/2001
5/2/1940-12/12/2002
5/2/1927-19/12/2003
10/9/1916-8/12/2005
26/5/1954-11/12/2006
11/12/1921-8/12/2008
21/11/1947-17/12/2009
24/2/1923-20/12/2009
3/10/1945-18/12/2012
26/10/1919-30/12/2009

אמילי זיורנו
זליג יובל
חיים פלסקובסקי
יוסף אלקלעי
פיטל שוהם
שלמה אליאב
שיקה (ישעיהו) לויט
אברהמיל ברוידא
חיה ירוחם
גולדה דבלטוב
דינה הליבני
יוסף טולדו
איליה נאוסיוחין
שו נדיר
תמר דיין
צפורה לביא
אלתר זילברשטיין
שורי – ישרון אפל
ישראל גרמן
עמוס סנדברג
מיכה מן
רפי- רפאל גושן
דינה פינק





איליה אלמן בנה פינת ישיבה נופית במסלול הדרום מזרחי של הקיבוץ. כולם מוזמנים להינות



צילומים: נדב אבירם